



Samenvatting van... **JEZELF OVERTROEVEN...**

Een tragikomedie door **Peter van den Bijllaardt**

In 4 bedrijven – voor 4 vrouwen en 4 mannen

Als je in een wilde bui, op één avondje pokeren het huis vergokt waar je, samen met je vrouw hard voor hebt gewerkt, hoe vertel je haar dat dan? En wannéér vertel je het haar?

Dit is Berend overkomen. Hij is tevens de hele nacht weggebleven. Zijn vrouw Ineke is vreselijk bezorgd over hem. Ze vraagt zelfs hun beste vriend Roel langs te komen. Deze Roel is zijn hele leven al verliefd op Ineke is.

Als Berend dan eindelijk 's ochtends thuiskomt vertelt hij Roel over het vergokken van zijn huis. Roel vertelt hem eindelijk eens hoe hij over hem denkt.

Diezelfde ochtend komt er ook een stel langs, aan wie Berend het huis heeft vergokt. Verwickelingen alom, omdat Berend het stel heeft gevraagd voorlopig nog niets tegen zijn vrouw te zeggen. Maar omdat dat stel hun eigen huis aan haar zuster beschikbaar heeft gesteld is Berend genoodzaakt de 2 dat weekend in 'hun eigen huis' te laten logeren...

Een intrigerende tragikomedie, waarin veel humor zit.

Op het eind loopt alles heel anders af dan je verwacht. Omdat de dochter van Ineke en Berend óók heel goed kan pokeren...

Een tragikomedie

Voor 4 vrouwen en 4 mannen

In 4 bedrijven

Jezelf overtroeven...

Door

Peter van den Bijllaardt

SPELERS:

Ineke - 45/55 jaar. Een intelligente zelfbewuste vrouw. Ze weet precies wat ze wil en houdt zich daar ook aan. Ze heeft een goed gevoel voor humor.

Berend - 50/60 jaar. (*Ineke's man*). Een gokverslaafde en zeer egoïstische man, die niet gauw iets van een ander zal aannemen. Een somber type, met heel weinig gevoel voor humor.

Roel - 45/55 jaar. (*Vriend van Ineke*). Een ernstige man met een sterke hang naar vroeger, toen Ineke nog verliefd op hem was.

Linda - 23 jaar. (*De dochter van Ineke en Berend*). Is af en toe overenthousiast. Een intelligente meid. Weet, net als haar moeder precies wat ze wil. Goed gevoel voor humor.

Jeroen - 25 jaar. (*De zoon van Ineke en Berend*). Hij is een beetje een losbol, die er ook iets teveel vriendinnen op na houdt.

Tinus - 50 jaar. Een man zonder enig gevoel voor zelfwaarde. Is alleen uit op eigen gewin. Hij denkt dat het leven alleen maar uit lolletjes bestaat.

Clair - 30 jaar. (*De leef partner van Tinus*). Is niet bepaald erg slim. Een volkstype, die met een zwaar dialect spreekt, uit de buurt waar dit stuk wordt gespeeld.

Annie - 25 jaar. (*Vriendin van Jeroen*). Rustig type. Die wel ziet hoe alles loopt.

TONEEL:

In de hoek van de rechterwand is de deur naar de hal. Tegen de linkerwand staat een buffetkast, waarin minimaal één la zit. Op het kastje ligt Ineke's handtas. In deze kast staat wodka, port en sherry. Ook enkele glazen. Tegen de achterwand aan staat een boekenkast, waarin de boeken die Ineke in het *VIERDE BEDRIJF* in de verhuisdozen doet. Links van de boekenkast staat een grote staande schemerlamp. Tegen de rechterwand staat een bureau waarop een laptop en wat netjes geordende paperassen. Voor het bureau staat een bureaustoel op wieltjes. Links naast het bureau staat nog een staande schemerlamp. Een klein stukje, rechts uit het midden staat *(een ietsje schuin)* een 3-zitsbank. Met aan beide kanten een fauteuil. Óf, als er een ruim podium is, in plaats van de fauteuil een 2-zitsbank. Een salontafel staat hier tussenin. Op de tafel ligt Ineke's mobiel. Eronder liggen enkele kranten en tijdschriften. Niet rommelig. Hier en daar kunnen *(mocht die ruimte er zijn)* enkele planten worden geplaatst. Aan de wanden hangen olieverfschilderijen.

ENKELE SCENES UIT HET EERSTE BEDRIJF

*Licht in de zaal **UIT**. Langzaam het nummer van René Froger: **EEN EIGEN HUIS...** op laten komen tot redelijk hard.*

DOEK

EERSTE BEDRIJF

*Het stuk speelt zich in de zomer af. Zaterdagochtend: ca. 09:30 uur. (Het toneel is leeg. De muziek gaat nog even door. Dan er dwars doorheen de ringtoon van Inge's mobiel. Als ze opkomt de muziek langzaam **UIT** draaien.)*

Ineke: *(op. Gekleed in een mooie ochtendjas, bijpassende slippers. ze pakt de mobiel en gaat zitten) Hallo, ben jij dat berend?... Hallo?... Halló!?... Kijkt naar het spreekgedeelte. Haalt haar schouders op en drukt hem uit. wil net een nummer gaan indrukken als linda op komt)*

Linda: *(op. Gekleed in een zomerse rok en bloes. Bijpassende schoenen en sieraden. In haar handen heeft ze een koffiekkan en 2 bekers) wie was dat? (Gaat zitten en schenkt de bekers vol)*

Ineke: Geen idee. De persoon weigerde met mij te praten.

Linda: (*geamuseerd*) Misschien was 't 'n vriendinnetje van Pap. En heeft ze liever niet zijn vrouw aan de lijn.

Ineke: Waarom ben jij zo vroeg op?

Linda: Ik heb toch die sollicitatie. Dat heb ik je gisteravond nog verteld.

Ineke: O ja, natuurlijk. (*zuchtend*) Ik begin oud te worden. Daarom heb je natuurlijk geen broek aan.

Linda: (*geamuseerd*) Ik heb wél 'n broek aan.

Ineke: (*zachtjes lachend*) Je weet best wat ik bedoel.

Linda: Ik loop nu eenmaal graag in 'n broek.

Ineke: Deze kleding staat je zóóó goed. Dat moet je eens wat meer aan trekken. Ben je nerveus?

Linda: Ja, natuurlijk ben ik nerveus. Deze baan is erg belangrijk voor me.

Ineke: Gewoon iets vaker je benen over elkaar slaan.

Linda: (*licht verontwaardigd*) Ja, als ik deze baan met erotische foefjes moet bemachtigen hoeft 't voor mij niet.

Ineke: O, wat zeg je dat mooi. Toen ik bij je vader solliciteerde zag ik kans hem zo op te winden, dat hij mij allerlei belangrijke vragen vergat te stellen.

Linda: (*grote ogen*) Hé, da's waar. Voordat jij met paps omging heb je nog bij 'm gesolliciteerd, hè.

Ineke: Ja... Dat was nog in de tijd van de Flower-Power. Mijn rokje was iets langer dan mijn ceintuur en mijn T-shirt was me vier maten te klein.

Linda : (*zachtjes lachend*) En paps tuinde er in?

Ineke: Met boter en suiker, lieverd. (*lacht zachtjes*) Hij wist niet waar hij kijken moest. Dus keek hij maar naar álles tegelijk.

Linda: (*samen schateren*) En toen was hij metéén verliefd op je?

Ineke: Nou nee, zo snel ging dat ook weer niet. Dat heeft nog 'n volle maand geduurd. Op kantoor kon hij zijn ogen niet van me afhouden. Toen hij me na 'n maand nog niet mee had uitgevraagd heb ik 'm 'n duwtje in de goeie richting gegeven. (*lacht schalks*) Ik droeg in die tijd nooit een beha, dus hij vond dat duwtje wel lekker.

Linda: (*zachtjes lachend en enorm genietend*) Dat heb ik nooit geweten.

Ineke: Nou, heel wat vrouwen droegen in die tijd geen beha, hoor.

Linda: Nee, ik bedoel, dat je paps zo wild hebt veroverd.

Ineke: Nou, wild... Ik wist gewoon dat hij verliefd op me was, maar dat hij me, uit oogpunt van z'n familie, niet kon vragen. Ik was gewoon personeel voor die mensen. Voor hun knappe, ó zo belangrijke zoontje hadden ze héél iemand anders op het oog. Maar ja... (*kort lachje*) Ik had hém op 't oog en met zijn familie had ik geen barst te maken.

Linda: Dus ging je recht op je doel af.

Ineke: Zoals ik al zei, ik gaf hem 'n speels duwtje.

Linda: (*zachtjes lachend*) Waaruit Jeroen is voortgekomen.

Ineke: (*geamuseerd*) Ja, je vader was erg slordig in die tijd.

Linda: Wat inhiel dat je met Jeroen in je buik in het stadhuis stond.

Ineke: Ja, vlak voor m'n jawoord schopte hij me heel krachtig. (*al knikkende*) Alsof hij me ergens voor wilde waarschuwen.

Jeroen: (*op. Gekleed in spijkerbroek en t-shirt*) Dan rook ik 't dus toch goed. Koffie. (*terwijl Linda haar beker neerzet en opstaat*) O, wat aardig, mijn zusje gaat even een beker voor me halen. Je weet dat ik er twee schepjes suiker in heb hè.

Linda: Ja, had je gedacht, je haalt het maar lekker zelf. (*geeft Ineke een vluchtige kus op de wang*)

Ineke: Veel succes, lieverd.

Linda: Dank je. (*af*)

Jeroen: (*heeft intussen koffie in de beker van Linda geschonken en is gaan zitten*) Vanwaar dat succes?

Ineke: Sollicitatiegesprek.

Jeroen: Op zaterdag?

Ineke: Was de enige dag dat die man tijd voor haar had.

Jeroen: Ja, ze heeft me er iets over verteld. Als ze die baan krijgt gaat ze de hele wereld door.

Ineke: En je weet hoe dol je zus op reizen is.

Jeroen: Daar komt ze nog wel achter. Da's leuk op vakantie. Niet voor je werk.

Ineke: Linda kennende maakt ze van iedere reis 'n vakantie.

Jeroen: (*drinkt zijn koffie. Ineke schenkt haar beker opnieuw vol*) Toen ik binnenkwam hadden jullie 't over mij? Waar ging dat over?

Ineke: (*luchtig*) Och, we waren gewoon wat aan 't roddelen.

Jeroen: Dat had ik liever niet.

Ineke: (*geamuseerd*) Dat weten we lieverd, maar we doen 't toch.

Jeroen: (*korzelig*) 't Zit Linda niet lekker dat ik zo makkelijk een vriendin versier. Ze kan het gewoon niet hebben omdat zij geen vriend aan de haak kan slaan.

Ineke: Nou... we hadden het in ieder geval niet over jouw vriendinnen. Maar ik wil het er wél even over hebben. Ik vind 't niet erg dat je bij de dames zo gewild bent, lieverd, maar je moet er echt mee stoppen ze in het weekend hier te laten slapen. Je vader vindt dat erg vervelend. We hebben er al een paar keer ruzie over gehad. (*Jeroen wil wat zeggen*) Néé, laat me uitspreken... Je bent nu al 25 jaar. Wordt 't niets eens tijd dat je 'n plek voor jezelf zoekt? Je hebt 'n prima baan. Ik begrijp echt niet waarom je nog steeds hier bij ons woont?

Jeroen: (*zachtjes lachend*) Hoofdzakelijk vanwege jouw uitstekende kookkunst, ma.

Ineke: Ja, doe jij maar lollig. Nee, ik meen 't serieus.

Jeroen: (*kijkt Ineke even aan*) Ik word er dus uitgegoid.

Ineke: Je wordt er helemáál niet uitgegoid. Alles wat ik je vraag is het eens van onze kant te bekijken.

Jeroen: En Linda dan?

Ineke: O, maar ik denk dat Linda, als ze deze baan weet te bemachtigen ook wel op haar zelf gaat wonen. En doet ze dat niet dan kan ze hier gewoon blijven wonen. Zij neemt niet ieder weekend een ander vriendje mee naar huis.

Jeroen: Nee, omdat ze die niet kan krijgen.

NOG EEN PAAR SCENES UIT HET EERSTE BEDRIJF

Berend: Vertel je vrouw alsjeblieft hoe belangrijk 't voor mij is, dat ik het mijn vrouw zélf vertel. En in alle rust graag.

Tinus: O, maar dat begrijpt ze wel.

Clair: (*obstinaat*) Nee, ze begrijpt dat nie. Ik begrijp alleen dat ik dit huis zo gou-mogeluk wil gaan bewone schat. Suus en haar koters zitte in ons huis, moppie. Of ben je dat alweer vergete?

Tinus: Wàt?

Clair: Ja, toen ik wist da je zijn huis had gewonne hep ik glijk Suus gebeld.

Tinus: Maar waarom dan?

Clair: (*verontwaardigd*) Waaròm dan? Waaròm dan? Die arme schat zit in 'n blijf-van-me-lijf-huis. Die was as 'n kind zo blij da ze bij ons kon intrekke.

Tinus: Maar zoiets bespreek je toch eerst met mij.

Clair: Jij had dat nooit goed gevonde schat. Of wel soms?

Tinus: Nee, natuurlijk had ik dat niet goed gevonden.

Clair: Nou, zie je nou wel. Vandaar dat ik 't jou nie hep gevraagd. Dus je ziet, we kenne nie trug. We moete hier zo snel mogelijk intrekke.

Tinus: Zeg Berend... Als wij jou nou 'ns even alleen lieten... Ik bedoel... Je vrouw zal toch wel snappen dat ik. Dat wij. Nou ja, je berijpt wat ik bedoel.

Berend: Luister nou toch even. Hóe zou jij 't vinden als je vrouw je zomaar ineens kwam vertellen dat je je huis met een spelletje kaart had verloren?

Clair: Zeg, voordat je rare dinge ga zeggen. Ik ben zijn vrouw niet hoor. Deze piechem en ik zijn niet getrouwd.

Berend: O?

Clair: Ja, jij zit stees maar over zijn vrouw te lulle. Wij wone same. Nie meer en niet minder. Begrijp-pie wel?

Berend: O?

Tinus: *(tot berend)* Wat probeer je me nou eigenlijk duidelijk te maken?

Berend: *(beetje wanhopig)* Nou, dat je me even de tijd moet gunnen.

Ineke: *(op. Gekleed in moderne zomerse kleding. Haar haar zit netjes)* Dan had ik 't toch goed. Waar heb jij de hele nacht uitgehangen?

Berend: Ik eh... Ik eh...

Tinus: Is dit nou je vrouw, Berend?

Berend: Sorry. Dit eh zijn... Nou ja, dit hier is Tinus. *(Ineke knikt minzaam)*

Tinus: Dag mevrouw. *(pakt Inekes hand en drukt er een korte kus op)* Het is mij een waar genoegen met u kennis te maken.

Clair: *(heeft er met grote verbaasde ogen naar gekeken)* Wat ben jij nou aan 't uitvoegele man? Ben jij die hand van deze vrouw nou an 't aflebben?

Berend: En dit hier is... *(kijkt Tinus hulpeloos aan)*

Tinus: Clair.

Clair: *(geeft Ineke een slap handje)* Ja, ik heet Clair en je man moet je wat vertellen. *(Berend staat achter Ineke en maakt gebaren met zijn handen dat Clair verder niks meer moet zeggen)*

Ineke: *(draait zich om naar Berend. Die is net op tijd met zijn armen naar beneden)* Wat moet jij me vertellen Berend?

Berend: *(moeizaam lachend)* Ja, jij wil natuurlijk weten wie dit zijn en waarom ik ze hier heb uitgenodigd.

Ineke: Nou, ik ben al blij met het eerste.

Tinus: Ik ben een kaartvriend van uw man, mevrouw.

Ineke: Een... káárvriend? *(tot Berend)* Heb jij de hele nacht gekáárt?

Berend: *(zenuwachtig lachend)* Och... de hele nacht.

Clair: Ja. Bij ons thuis. En ik maar slove. Happie hier, drankie daar. En ga zo maar door.

Ineke: Maar wij hadden toch duidelijk afgesproken, dat jij nooit meer zou...

Berend: Nu even niet, Ineke. *(kort hoofdgebaar naar Tinus)* Niet waar, eh... Waar zij bij zijn.

Ineke: *(snuift hard)* Dus jij bent weer aan het gokken geslagen. En dan bel jij niet even op? Weet je wel hoeveel zorgen ik me om jou heb gemaakt?

Tinus: Mijn schuld, mevrouw.

Clair: *(overdreven verbaasd)* Jóúw schuld? Waarom is dat jóu schuld?

Tinus: *(gemaakt lachend)* Ja, had ik maar moeten zorgen dat mijn mobiel 't deed.

Clair: *(verbaasd)* Is jouw mobiel stuk dan? Maar ik heb gisteren nog met dat ding gebe... *(krijgt een elleboogstoot van Tinus in haar zij)* Aú! *(wrijft over de pijnlijke plek)* Krijg nou effe niks. Klóótzak, die je bent! Waarom doe jij dat?

Tinus: Let u maar niet op mijn vriendin hoor, mevrouw. Die slaat wel meer

dit soort taal uit. (*beminnelijk*) Dus u begrijpt, mevrouw, uw man kon niet bellen, ook al had hij gewild.

Ineke: Maar jij had me toch met je eigen mobiel kunnen bellen.

Berend: Die ben ik kwijt.

Ineke: Kwijt? Ben jij je mobiel kwijt?

Berend: Ja, gisteren kon ik 'm al niet vinden.

Ineke: En kon je haar mobiel dan niet lenen?

Clair: Ja natuurlijk kon die die le... (*krijgt opnieuw een elleboogstoot van Tinus*) Aú! (*wrijft over de pijnlijke plek*) Zeg, stop jij daar es mee. Lú!

Tinus: Ze komt uit een achterbuurt mevrouw. Ze kan er niets aan doen. Zo af en toe vliegen de schuttingwoorden haar mond uit.

Clair: Áchterbuurt? Kom ik uit 'n áchterbuurt?

Tinus: Ja, schatje. Maar daar kan jij niks aan doen. Dat was gewoon je lot. En als je nou even stil wil zijn dan kunnen Berend en ik even onze zaken bespreken.

ENKELE SCENES UIT HET TWEEDE BEDRIJF

Berend: (*onnozel*) Over mijn afgelopen nacht?

Roel: Ja, hou je nou niet onnozel. Ineke heeft me al het een en ander verteld. Hoeveel heb jij vannacht verloren?

Berend: (*kijkt Roel bedenkelijk aan*) Waarom denk je dat ik verloren heb?

Roel: Mijn gezonde verstand zegt me dat. En je hebt niet alleen verloren. Je hebt heel véél verloren.

Berend: Ach jee, meneer is nog helderziende ook.

Roel: (*ze drinken allebei van hun cognac*) Nou... ga je me nog antwoord geven?

Berend: Vertel me eerst maar eens waar je deze constatering op baseert?

Roel: Zoals ik al zei. Op m'n gezonde verstand... De hele nacht gokken en dan nog twee mensen mee naar huis nemen die er op staan dit weekend hier te blijven. Zoiets gebeurt alleen maar wanneer deze mensen er geen vertrouwen in hebben hun winst op te strijken.

Berend: Zo... meneer heeft er over nagedacht.

Roel: Zou je 't meneer nu niet eens vertellen. Misschien lucht het op.

Berend: Zodat meneer het meteen aan zijn oud geliefde kan overbrieven.

Roel: Ik geef je mijn woord dat ik dat niet doe. En je kent me lang genoeg om te weten dat ik een man ben die zich aan zijn woord houdt.

Berend: Ja, dat is zo. (*diepe zucht*) Nou goed dan. Dit weekend krijgt Ineke 't toch te horen. Ik heb ons huis vergokt. Zo, nu weet je 't. (*leegt in één keer zijn glas en schenkt een nieuw in*)

Roel: *(heeft Berend 5 seconden verbijsterd nagestaard)* Je maakt 'n grapje.

Berend: *(zonder zich naar Roel te keren)* Sorry jongen, maar over dit soort dingen maak ik geen grapjes.

Roel: *(knikt)* Jij hebt... je hús vergokt.

Berend: Ja, stom hé?

Roel: Ja... Behóórlijk stom, ja. Vooral omdat je Ineke gezworen had nooit meer te gokken.

Berend: Ik had drie azen, jongen. Zo'n kaart krijg je maar één keer in je hele leven.

Roel: Maar die ander had er vier.

Berend: Ja, dan heb je d'r zeven. Nee, die klootzak had vier tien.

Roel: En zo'n kaart krijg je natuurlijk ook maar eens in je hele leven.

Berend: *(klein beetje nijdig)* Ja, als je d'r mee gaat lopen spotten heb ik liever dat je opdondert.

Roel: Ja jongen, ik kán niet poken. Je hebt 't me één keertje uitgelegd, maar alles wat ik er van begrepen heb is dat je verdomde veel geluk moet hebben en je gezichten moet trekken van een oorwurm in barensnood.

Berend: *(vertelt het volgende verhaal met overdreven enthousiasme)* En ik hād eindelijk eens geluk. Ik kreeg een kaart om van te smullen. En ik liet niets merken... Ik had twee azen. We zetten alle zes onze vijftig euro startgeld in. Ik ruil dus zo nongalant mogelijk drie kaarten in en verdomd... ik krijg er 'n aas bij. Twee haken er af. Dus drie hebben óók 'n goeie kaart. Gunstiger kon 't voor mij niet verlopen. De pot loopt in no time op tot 24.000 euro. Tinus, dat is die man die dit huis heeft gewonnen zegt geen geld meer te hebben, maar... hij is er van overtuigd dat hij een winnende kaart heeft... *(zucht kort)* Laat ik je eerst vertellen wat de regel van 't huis waren. Als je geen geld meer had om bij te zetten lag je er uit. We hadden afgesproken alleen om contant geld te spelen. Wat doet hij dus... Hij gooit de sleuteltjes van zijn Mercedes op de stapel geld. Een Mercedes van 50.000 euro. Nét nieuw. Die andere knaap, die dus ook nog mee deed wilde niet achter blijven en zet zijn vrachtauto in. Hij verkoopt fruit op de markt en heeft enkele maanden geleden een spiksplinternieuwe Volvo gekocht. Die wagen is 60,000 euro waard. Mijn hart begint als een waanzinnige te juichen. Ik loop binnen. Al dat geld en die twee wagens waren ieder moment voor mij. Drie azen... Wíe kan daar nou nog overheen?

Roel: Een man met vier tien.

Berend: *(weg is zijn enthousiasme. hij zucht heel diep)* Ja... *(spreekt het met walging uit en ploft op de bank neer)* Vier tien.

Roel: Eén ding begrijp ik niet... Waarom heb jij in vredesnaam je huis in gezet? Waarom niet óók je auto? Dat ding heb je toch vorig jaar pas

gekocht?

Berend: (*al zuchtende*) Maar dat kreng is toch geen 135.000 euro waard. Er zat, verdomme 135.000 euro in die pot. De 24.000 euro, 'n Mercedes van 50.000 en 'n Volvo van 60.

Roel: Da's 134.000 euro. Geen 135.000.

Berend: (*zucht heel diep. schudt zijn hoofd*) Ik word af en toe zo moe van jou, hè. Wat maakt die 1000 euro nou nog uit. Zo'n pot had ik m'n hele leven nog niet gezien en ik had die drie ázen.

Roel: Ja, wat een tikkeltje te weinig bleek te zijn.

Berend: (*heel zwaar zuchtend*) Ja... (*knikt en zucht weer overdreven diep*) Ja... dat bleek achteraf niet genoeg te zijn. (*neemt weer een flinke slok*)

Roel: En dus... Wég huis.

Berend: (*nijdig*) Zeg, als jij zo doorgaat schóp ik je zo meteen nog mijn huis uit hoor.

Roel: Nou, zolang is het jouw huis niet meer. En het is jouw huis niet eens. De helft is van je vrouw. Ineke heeft zich rot gewerkt om al je vorige schulden af te betalen en wat is haar beloning hiervoor? Nieuwe schulden!

Berend: (*weer zuchtend*) Het is maar al te duidelijk dat jij nooit gokt... Néé! (*behoorlijk obstinaat*) Op zo'n moment, als je drie azen in je handen krijgt, néé... dan sta je daar even niet bij stil, nee. Alles wat je dan voorbij ziet komen zijn een nieuw en groter huis. Een dikke BMW en 'n reisje naar Thailand. Daar wil Ineke al jaren heen.

Roel: (*spottend*) O, je hebt 't voor háár gedaan?

Berend: (*gevaarlijk rustig*) Af en toe krijg ik bij jou de neiging je met je kop tegen de muur te slaan, weet je dat?

Roel: Heb je enig idee hoe je dit op gaat lossen? Bij je familie hoef je niet meer aan te kloppen.

Berend: Nee. (*agressief*) Gék hè? Die hebben me al lang geleden uitgespuugd.

Roel: En gelijk hebben ze. Maar hoe ga je 't nu oplossen?

Berend: (*kijkt Roel even aan*) Jij geniet hiervan hè?

Roel: Waarom zou ik hier nu van genieten? Ik heb veel teveel met Ineke te doen om hier ook maar één seconde van te kunnen genieten.

Berend: (*haalt heel zwaar door zijn neus adem en ademt ook weer door zijn neus uit*) Wat moet ik nou in godsnaam hier mee aan?

Roel: Daar zou ik, als ik jou was maar eens heel hard over na gaan denken.

Berend: (*sluit zijn ogen*) Ja, nu even niet, hè... Ik heb 'n koppijn van jewelste.

Roel: (*spottend*) Ja, dat hebben mensen wel meer, die net hun huis hebben vergokt.

NOG EEN PAAR SCENES UIT HET TWEEDE BEDRIJF

Jeroen: *(op)* Ik weet niet of je 't weet, pa, maar buiten staat een man je huis op te meten.

Berend: Wát!?! *(heel snel af)*

Jeroen: Hé Roel, ook in de buurt?

Annie: *(is vlak achter Jeroen opgekomen. Gekleed in een zomerse broek en bloes. Zonnebril op haar haar geschoven)* Waar was jij nou ineens? O... Is dat je vader?

Jeroen: *(grinnikt)* Nee, dit is de vriend van m'n moeder.

Annie: Maar je vertelde me van de week dat je vader en moeder getrouwd waren.

Roel: *(glimlach)* Dat zijn ze ook. Ik ben 'n huisvriend. *(schudt haar de hand)* Ik ben Roel. En u bent?

Annie: Geen geú hoor. Ik ben Annie. De vriendin van die sukkel daar.

Ineke: *(op)* Wat is er met Berend aan de hand? Die stormt ineens het huis uit.

Roel: Die is je loges aan het verwelkomen.

Annie: Dag mevrouw. *(kijkt Jeroen aan)* Dit is wel... je moeder neem ik aan?

Jeroen: Mam, mag ik je even aan mijn vriendin voorstellen. *(handgebaren)* Annie. Mijn moeder. Moeder. Annie.

Ineke: *(geeft Annie een hand)* Dag Annie.

Annie: Prettig met u kennis te maken, mevrouw.

Tinus: *(samen met Tinus op. Hetzelfde gekleed als in het eerste bedrijf. Heeft een groot opgerold meetlint in zijn hand. Gemoedelijk tot Ineke)* Ja, da's 'n hobby van me. Huizen opmeten.

Clair: *(vlak achter hun op. hetzelfde gekleed als in het eerste bedrijf. heeft een klein bloknoetje en een balpen in haar handen)* Hij hep 't haar duidelijk nog niet verteld Tinus *(krijgt een elleboogstoot van Tinus)* Hé! Je begin nie weer, hè? *(vormt nu alleen met haar mond het woord: 'klootzak.')*

Ineke: Ach, jullie zijn er weer. Nou, ik heb met mijn man afgesproken dat jullie...

Berend: Zo lang kunnen blijven als jullie willen.

Clair: Dat zou ik wel denke, ja.

Ineke: *(kijkt berend met grote ogen aan)* Maar... Maar...

Tinus: *(legt een arm om Inekes schouder. gemoedelijk)* Ach, mevrouwetje, alles komt op z'n pootjes terecht, gelooft u mij?

Ineke: *(duwt de arm kwaad weg)* Als ik ergens een hekel aan heb, is dat aan het woord mevrouwetje.

Clair: Ach jee. Nog gepikeerd ook. Issie-es vriendelijk krijgt-ie 'n grote bek.
(*Ineke draait zich naar Clair en wil wat zeggen*)

Berend: (*er overdreven vriendelijk dwars doorheen, met een iets hardere stem*) Zeg, als jullie nou 'ns allemaal gingen zitten. Schenk ik 'n lekker borreltje in. (*klapt éénmaal in zijn handen*) Wie heeft er zin in wát? (*kijkt rond*)

Clair: (*haakt haar arm in die van Berend*) Vertel me es, lieverd... Wát heppie je zoal in huis?

Tinus: Maakt niet uit. Die seksbom drinkt alles. Zolang er maar alcohol in zit.

Clair: (*kijkt even verstoord naar Tinus*) Heb je Gin in huis?

Berend: (*trekt het kastje van het dressoir open en verschuift wat flessen. haalt er dan een halfvolle fles wodka uit*) Wel Wodka.

Clair: Is ook goed, lieverd. Maar wel met 'n paar ijsblokjes d'r bij. (*gaat zitten*)

Tinus: (*grote grijns*) Wat heb ik gezegd? Die meid drinkt alles. (*gaat zitten*)
Doe voor mij maar 'n sherry, Berend.

Ineke: Welja, doen jullie maar of je thuis bent.

ENKELE SCENES UIT HET DERDE/VIERDE BEDRIJF

Licht in de zaal uit.

Het nummer: "Chilly Winds Don't Blow..." van Nina Simone van de CD: 'COMPACT JAZZ' langzaam naar redelijk hard draaien.

DOEK

DERDE BEDRIJF

(*Alle glazen zijn van toneel af. De flessen staan weer in het kastje. De bank is een heel stuk naar achteren geschoven. De salontafel staat helemaal opzij. Op de plaats van de salontafel staat nu een opklaptafel, waarover een groen kaartkleed ligt. 2 pakken kaarten (die nog in het cellofaan zitten) liggen op een hoek. Links en rechts van de tafel staat een opklapstoel. Op de bank ligt haar handtas. Het toneel is leeg.*)

Linda: (*Op. Trendy gekleed. Ze heeft een beker koffie in haar hand. ze gaat zitten en haalt haar mobiel tevoorschijn. ze drukt een toets in*)
Met Linda... Ja, ik ben er helemaal klaar voor... Nee, ik ben niet nerveus... Nou dan ben ik dat geld kwijt. Zolang ik nou maar weet dat

ik het geprobeerd heb... Ja doe ik... Dank je wel. Tot morgen.
(*Deurbel. Linda af. Weer op met vlak achter haar aan Tinus en Clair*)
Waarom is zij erbij?

Clair: Ik ben d'r altijd bij lieffie.

Linda: (*negeert Clair volkomen. Tot Tinus*) Kaart zij mee?

Tinus: (*begint gelijk te lachen*) Wie? Zij? Laat me niet lachen, die kan helemaal niet pokenen.

Linda: Dan wil ik dat ze gaat.

Clair: (*grote verontwaardigde ogen*) Zeg, wacht nou es effe. Ik ga heelegaar nie weg.

Linda: Als zij blijft gaat het niet door.

Tinus : (*Denkt even na. Pakt dan Clair bij d'r arm*) Jij gaat maar effe winkele schatje. (*Samen met een behoorlijk tegenstribbelende (Ook vocaal) Clair af. Buitendeur. Tinus weer op*) Zo die is weg. Heb je het geld?

Linda: (*Haalt uit haar tas een brede dikke enveloppe en legt die op tafel*) Hierin zit 20.000 euro.

Tinus: Ik dacht dat je me door de telefoon had verteld dat je met het dubbele op de proppen zou komen.

Linda: De bank wilde me niet meer lenen.

Tinus: (*kijkt Linda even aan*) Nou ja, hier moeten we het dan maar mee doen.

Linda: Heb jij je geld bij je?

Tinus: (*Klopt op zijn binnenzak*) Maak je over mij maar geen zorgen lieverd.

Linda: (*Ze gaat zitten, pakt een pak kaarten en haalt er handig het cellofaan vanaf en begint de kaarten professioneel te schuffelen*) Begin jij met delen.

Licht uit

(*Langzaam vioolmuziek van Vivaldi op laten komen tot redelijk hard. Steeds, vlak voordat men op toneel doorgaat met de tekst de vioolmuziek wat zachter draaien. Niet uit. De hele volgende scène speelt zich in het donker af.*)

Tinus: (*gemeen lachend*) Ja, het zit je mee of niet hè. Kom maar in m'n armen lekkere knisperende biljetjes. (*Even de vioolmuziek. Dan weer wat zachter.*)

Linda: Ik heb 2 paar.

Tinus: Ik heb een kleine straat. *(gemeen lachend)* Ja ja, zo zit het leven in elkaar meid, de een verliest en de ander wint. *(gemeen lachend. Even de vioolmuziek. Dan weer wat zachter.)*

Linda: *(koele stem)* Ja jongen. Jammer voor je, maar boeren zijn hoger dan tienen.

Tinus: Och, jij mag ook wel eens winnen schatje. Jammer dat er maar zo weinig in de pot zit.

Linda: Die wordt wel hoger straks. *(Even de vioolmuziek. Dan weer wat zachter.)*

Tinus: Wat zal ik doen?... *(zucht)* Ik denk dat ik twee nieuwe kaarten neem... Dank je wel. *(grinnikt zachtjes)* Als je het goed vindt verhoog ik de pot met 5.000 euro.

Linda: Ik ga met je mee en verhoog hem met 5.000.

Tinus: Dat is je laatste geld? Jij moet heel zeker van je kaart zijn... Hm... ze zegt niks. Dat voerspelt niets goeds. *(grinnikt)* Maar ik verhoog de pot toch maar met 10.000. *(boosaardig lachje)* Jammer dat jouw geld op is schatje. Jij bent uitgekaart. Dus is dit geld van mij.

Linda: Ho, ho... De bank wilde me niet meer dan 20.000 lenen, maar ik heb nog geld van mezelf. Even mijn tas pakken. *(De vioolmuziek van Vivaldi wordt nu naar behoorlijk hard gedraaid)*

DOEK

VIERDE BEDRIJF

(De opklaptafel, de kaarten en de tas van Linda gaan van toneel. De bank en de salontafel staan weer op hun zelfde plekken. Op de salontafel staat een halfvolle 1.5 literfles water. Naast de haldeur staat een volle verhuisdoos. Op de bank staat een verhuisdoos, waarin al een flinke hoeveel boeken zitten. Tegen een wand staan een stuk of 10 platte onopengemaakte verhuisdozen).

Ineke: *(zet hele stapels boeken tegelijk in de doos. Gekleed in een oude spijkerbroek en pullover. Mouwen omhoog getrokken. Rode honkbalpet op. Ze doet de doos dicht en draagt hem de hal in.)*

Roel: *(op. Gekleed in een lichte zomerbroek en t-shirt, waarop beiden enkele vuile vegen zitten. Hij veegt met zijn onderarm zijn voorhoofd af. pakt de volle doos naast de deur op en draagt hem de hal in.)*

Ineke: *(op. Kijkt van de lege dozen naar de nog volle boekenkast en zucht heel diep. Pakt de fles, gaat op de bank zitten en neemt er enkele slokken uit. Nu pas wordt de muziek van vivaldi langzaam naar uit gedraaid.)*

Roel: *(op. Ziet Ineke zitten en gaat naast haar op de bank zitten)* Water. Daar heb ik behoefte aan.

Ineke: *(geeft hem de fles en hij drinkt er gulzig uit)* Even 'n break. *(glimlacht)* Wat kan 't in 't leven ineens anders gaan, hè?

Roel: Af en toe begrijp ik niets van je.

Ineke: *(zachtjes lachend)* En dat is maar goed ook. *(Pakt de fles van hem af en neemt weer een flinke slok)* Nooit gedacht dat verhuizen zo vermoeiend kon zijn.

Roel: Heb je nog over mijn voorstel nagedacht?

Ineke: *(knikt, zonder hem aan te kijken. Glimlacht)* Ik vond het een heel lief voorstel. Maar je weet hoe ik hier over denk.

Roel: Maar ik ben toch veranderd intussen.

Ineke: Als dat zo was had ik meteen ja gezegd.

Roel: O...

Ineke: *(kroelt hem door de haren)* Je bent 'n hele lieve man Roel. En ik wil erg graag je vriendin blijven, maar meer moet je niet van me verwachten. Ik waardeer het ook heel erg dat je me bent komen helpen met verhuizen. Jeroen zou ook nog helpen, maar die staat vast en zeker ergens in 'n file.

Roel: *(diepe zucht. Ineke lacht zacht en houdt hem de fles voor)* Nee, dank je, ik hoef niet meer. Van water ga ik boeren.

Ineke: *(zachtjes lachend)* Nou, ga je gang. Van mij mag je. Mensen die de moeite nemen een middag vrij te nemen om me te verhuizen mogen zo hard boeren als ze willen. *(neemt een slok en boert overdreven hard. Roel lacht hard met Ineke mee)* Oòòòòòh! *(Als Roel haar ernstig aankijkt)* Wat is er? Wat kijk je ineens ernstig.

Roel: Ik moet ineens aan ons eerste weekend denken.

Ineke: *(lacht zachtjes)* In die duinen in Zeeuws Vlaanderen. Hoe heette dat dorpje ook alweer? Het had een hele moeilijke naam.

Roel: Retranchement.

Ineke: O ja. Nou weet ik het weer. *(knikkend)* Daar heb jij mij ontmaagd.

Roel: *(ernstig)* Daar hebben wij elkaar de eeuwige liefde gezworen.

Ineke: Ik was toen dan ook smoor op je. *(Ze laat haar hoofd op zijn schouder steunen. haar stem wordt zachter)* En jij op mij.

Roel: *(ernstig)* Ik ben nog stééds smoor op je. *(Zucht overdreven diep)*

Ineke: Ik wilde toen dat je me nog 'ns had genomen. Maar je was van die eerste keer zo uitgeput.

Roel: *(klein beetje verbaasd)* Waarom heb je me dat toen dan niet gevraagd?

Ineke: Dat deed een meisje in die tijd niet. Dan was je 'n sloerie. *(grinnikt)*

Roel: Ik had je nooit 'n sloerie gevonden.

Ineke: Ja, maar dat wist ik toen niet. Zoals ik straks al zei... Ik was smoorverliefd op je en ik wilde je zeker niet kwijt raken. En als ik jou dan had gevraagd mij nog een keertje te nemen. Ja... dan had je me misschien helemaal niet meer zo aardig gevonden. *(kort klein lachje)* Meisjes denken heel vreemd op die leeftijd, lieverd.

Roel: *(diepe zucht)* Konden we maar terug naar die middag.

Ineke: *(gaat rechtop zitten en kijkt hem aan. Ernstig)* Bedoel je dat je met me naar bed wil?

Roel: *(even uit zijn doen)* Néé!... Ik eh... Ik eh... Ik flapte het er zomaar uit.

Ineke: Niet meer doen. We droomden net zo fijn over vroeger.

Roel: *(obstinaat)* Já! Júist daarom!... Dáárom zei ik dat ook. Jij bracht alles weer zo levendig in beeld. De sentimenten vlogen door m'n kop.

Ineke: *(kijkt Roel lang en ernstig aan)* Wil je met mij naar bed, Roel?

Roel: *(schraapt zijn keel)* Ja.

Ineke: *(Legt haar hand in zijn nek en drukt teder haar lippen tegen de zijne. Ze kust hem maar heel kort en kijkt hem daarna weer lang aan)* **(dus... minimaal... 5 seconden graag!)** Dat moeten we niet doen.

Roel: *(goed in de war)* Maar... Maar... waaróm dan niet? Berend is nu toch immers geen enkel...

Ineke: *(legt haar vingers op zijn mond)* niet zeggen. *(diepe zucht)* Laten we gewoon even stil blijven zitten... Ieder met onze eigen gedachte.

(Zo blijven ze 5 seconden zitten.)

Linda: *(op. Gekleed in prachtige zomerse trendy kleding)* Hallo mam.

Ineke: O, hallo schat. Ik dacht dat jij in Benidorm zat.

Linda: Schiet het al op met de verhuizing?

Ineke: Roel helpt mee.

Linda: *(beetje spottend, maar geamuseerd)* Op dagen als deze kom je erachter wie je vrienden zijn. Maar Jeroen zou toch ook komen helpen?

Ineke: Die broer van jou zit waarschijnlijk in een file.

Linda: Hij zal wel weer te laat van huis zijn gegaan. *(Ze gooit haar tas op de bank)* Zeg me maar wat ik moet doen?

Ineke: Jij kan niet in die kleren dozen gaan sjouwen. Waarom ben jij eigenlijk zo netjes aangekleed?

Roel: Ze gaat trouwen. *(alle drie lachen)*

Linda: Nee, ik dacht, ik steek mij eens in wat nieuws. Ik heb trouwens gehoord dat er in Benidorm veel feesten zijn waar wij bij worden uitgenodigd. Dus toen eh... dacht ik... kom. Waarom niet.

Ineke: Nou, ik vind je er prachtig uitzien schat.

Jeroen: *(op. Gekleed in een oude spijkerbroek en een t shirt)* Sorry dat ik zo laat ben mam, maar ik zat in 'n file.

Ineke: Ja zoiets dacht ik al.

Jeroen: *(tot Linda)* Hé, kom jij ook helpen?

Linda: Nee. Ik kwam hier voor een veel belangrijkere reden.

Ineke: O...

Linda: *(haalt een dikke enveloppe uit haar tas en geeft die aan Ineke)* dit is voor jou mam.

Ineke: *(snap er niets van)* Is die enveloppe voor mij? Wat zit daar in?

Linda: Pak aan.

Ineke: *(pakt de enveloppe aan, maar kijkt er niet in)* Zit daarin wat ik denk dat er in zit?

Linda: *(met veel plezier in haar ogen)* Als jij denkt dat daar een flinke som geld zit denk je goed.

Ineke: Hoeveel?

Linda: 180.000 euro.

Ineke: *(kijkt met grote ogen in de enveloppe. Ziet het geld, het publiek niet, is ook niet nodig. En kijkt Linda aan)* Zit hier... 180.000 euro in? *(Linda knikt met stralende ogen)* Maar hoe... heb jij... Je hebt dit geld toch niet...

Linda: Nee, ik heb het eerlijk verdiend. Nou, laten we zeggen terug verdiend.

Ineke: Wil je alsjeblieft wat duidelijker zijn Linda.

Linda: Herinner jij je dat walgelijke mannetje nog, dat jou steeds mevrouwetje noemde?

Ineke: Tinus. Die man waar Berend ons huis heeft vergokt.

Linda: Ja... Nou, daar heb ik gisteren een paar potjes poker mee gespeeld.

Ineke: *(kijkt Linda 5 seconden aan)* Jij hebt... met die man gepokerd?

Linda: Ja, dat leek me de ene manier om jullie je huis terug te geven.

Ineke: Bedoel jij dat jij... van die man dit enorme bedrag hebt gewonnen?

Linda: Nee. Ik heb die smeerlap slechts 145.000 afhandig kunnen maken. Maar met dat bedrag hadden jullie je je huis nog niet terug. Ik ben ook nog even naar het casino geweest. *(achtjes lachend)* Ja, ik was in de winning mood, dus ik dacht, waarom niet.

Ineke: Maar daar ben je toch zeker niet vals gaan spelen.

Linda: In de casino niet.

Ineke: *(kijkt Linda bezorgd aan)* Bij die... die Tinus dan wel?

Linda: Och... wat heet vals spelen. Hij heeft die nacht van pap gewonnen omdat die sloerie hem afleidde. Zodoende kon hij zichzelf goeie kaarten geven.

Ineke: En eh... heb jij dat ook gedaan?

Linda: Ik had niemand om hem af te leiden. We waren hier gisteren maar met z'n tweetjes. Tenminste... tijdens het pokeren.

Ineke: Nu ben je weer in raadselen aan het vertellen schat. Wees alsjeblieft wat duidelijker. Ik vind het allemaal al moeilijk genoeg. Toen ik gokte heb ik een vrouw ontmoet die medelijden met me had omdat ik zoveel verloor. Zij heeft me kaarttrucjes geleerd, waardoor ik onder het schuffelen bepaalde kaarten bovenop de stapel kon krijgen zonder dat iemand het zag. Ik heb me wezenloos geoefend. Maar met geroutineerde kaarters liep het uit de hand. Nou, de rest weet je. Nadat ik uit het ziekenhuis was ben ik aan die afkicktherapie begonnen.

Jeroen: Heb jij die man al dat geld afhandig gemaakt met kaarttrucjes?

Linda: Ik heb het drie maal gedaan. Maar toen lagen er ook bedragen van over de 30.000 euro in de pot.

Jeroen: *(zwaar onder de indruk)* Niet te geloven. Mijn zus is 'n...

Ineke: *(er dwars doorheen)* Ik wil het woord valsspeler niet horen Jeroen.

Jeroen: *(geamuseerd)* Maar dat was ze wel.

Linda: Mam, die man heeft jullie op een hele gemene manier je huis afgenomen.

Ineke: Ja maar ik weet niet of ik dit nu wel zo leuk vind. *(kijkt Roel aan)*

Roel: Ik denk dat je je daar niet zo druk om moet maken Ineke. Zo'n man op deze manier terugpakken verdient hij. *(tot Linda)* Wat ik me afvraag Linda is, liet hij je na afloop gewoon al dat geld houden.

Linda: *(lacht zachtjes)* Ik had voorzorgmaatregelen genomen. Ben en George hadden me hier afgezet.

Roel: Zijn dat die 2 judoka's?

Linda: *(grijnzend)* Ja. Allebei over de een meter negentig. Ze hebben al die tijd hier voor de deur in hun auto gewacht. Toen hij zijn laatste geld had verloren en hij met verwaasd gezicht mij al het geld in mijn tas zag doen heb ik een code op mijn mobiel ingedrukt. 10 Seconden later belde aan en heb ik opengedaan. Hij kon niets anders dan gedwee weggaan.

Jeroen: Nou, mijn petje *(maakt de handeling)* neem ik beleefd voor je af zus.

Ineke: En dat hele bedrag geef je aan mij.

Linda: Ja. *(brede grijns)* Vind je dat niet ongelooflijk lief van je dochter?

Roel: *(Ineke kijkt Roel aan)* Ik wel. *(brede glimlach)* Dan kan je hier dus blijven wonen.

Ineke: Ja... Maar ik weet niet of ik dat doe.

Linda: Natuurlijk doe je dat. Je houdt van dit huis. Het is zo goed als afbetaalt. Ga me nou niet vertellen dat ik al die moeite voor niks heb gedaan.

Jeroen: Ja ma, dat huis moet je houden. Je hebt hier bijna de helft van je leven gewoont.

Roel: Luister naar je kinderen Ineke.

Ineke: Ik weet het niet. Ik ben de boel al aan het inpakken.

Linda: Dan pak je alles weer uit. Kom op Jeroen, wij helpen haar even een handje.

(De vioolmuziek van Vivaldi langzaam naar redelijk hard draaien)

ENKELE SCENES UIT HET VIJFDE BEDRIJF

Ineke: Genoeg. Méér dan genoeg voor een avondje kaarten.

Tinus: *(begint er nu goed de pest in te krijgen)* Ik vroeg je hoeveel het was.

Ineke: 50.000.

Tinus: *(obstinaat)* Ik dacht dat ik door de telefoon duidelijk was geweest wijfie. Óf je geeft me de papieren van het huis, óf je betaalt me een ton cash.

Ineke: *(kijkt hem weer even aan. Rustige stem)* Ik ben bij een bevriende advocaat wezen informeren...

Tinus: *(er hard en dwars doorheen)* Het interesseert me geen sodemieter wat jij allemaal hebt gedaan. Je komt nou met die papieren op de propfen of 100.000 in cash geld óf jij gaat hele nare dingen meemaken.

Ineke: *(korte pauze. Rustige stem)* Die advocaat vertelde me, dat als we er een rechtszaak van zouden maken wij een grote kans hebben die te winnen.

Tinus: *(hard)* Há! Laat me niet lachen.

Ineke: *(korte pauze. Rustige stem)* Die advocaat vertelde me ook, dat zo'n rechtszaak vele jaren kan gaan duren. Als ik jou was pakte ik het geld. Morgen bied ik je nog maar 40.000.

Tinus: *(kijkt haar lang aan. Minimaal 5 seconden! En begint dan te grinniken)* Jij bent een heel pittig wijfie, dat zag ik meteen al. *(zuchtend)* Doe er 20.000 bij en we lullen nergens meer over.

Ineke: *(rustige stem)* 50.000. Geen cent meer. En zoals ik al zei, morgen is het 10.000 minder. En misschien ben ik dan zelfs op mijn besluit teruggekomen en beginnen we alsnog een rechtszaak tegen je.

Tinus: *(kijkt haar lang aan. Minimaal 5 seconden! En begint weer te grinniken)* Goed dan. Ik accepteer dit bedrag. *(Hij stopt de enveloppe in zijn binnenzak)* Ik neem aan dat ik nog iets moet tekenen?

Ineke: Ja. Maar eerst wil ik die papieren van jou, die mijn man heeft getekend.

Tinus: O, da's maar een eenvoudig velletje papier hoor. *(Hij pakt een opgevouwen en verfromfaaid blocnotevel uit zijn binnenzak, vouwt het open en geeft het aan Ineke)* Hier heeft die stomme man van je getekend

dat hij afziet van zijn huis als hij het spel zou verliezen.

Ineke: *(leest het door en knikt. Ze legt het in het laatje van het drankkastje en haalt daar 2 a-4tje uit. Een ervan geeft ze aan hem)* Deze is voor jou. *(wijst)* Daar moet je tekenen.

Tinus: *(hij leest het door en knikt)* dat heeft die advocaat zeker voor jullie opgesteld. Heb je 'n... *(Ziet de pen in Ineke's handen. Pakt die aan en legt het a-4tje op de salontafel en tekent.)*

Ineke: *(graait het metéén van de tafel en geeft hem het andere a-4tje)* Deze is voor jou. Onze handtekeningen staan er allebei op. *(Ze legt het goeie a-4tje in het laatje)*

Tinus: *(hij vouwt zijn a-4tje in vieren en steekt het in zijn binnenzak)* Ik moet zeggen dat jij het heel goed hebt gedaan wijfie. En 50.000 is meer dan niks.

Ineke: Dat dacht ik ook. En wil je nu weggaan? *(Tinus geeft een kort knikje met zijn hoofd en grijnst daarbij. Terwijl hij naar de deur loopt zegt ze nog)* En ik hoop je nooit meer te zien. *(Tinus zwaait, zonder zich om te draaien nog even. Af. Ineke zucht overdreven lang. Dan glimlacht ze van oor tot oor)* Het is je gelukt meid. Dit verdient een lekker opkikkertje. *(Ze schenkt een koffielikeurtje in en gaat op de bank zitten)*

Berend: *(op. Gekleed in een combinatie pak. Hij blijft in de deuropening staan. Ineke kijkt hem vragend aan)* Ik was nog een paar dingen vergeten.

Ineke: In de hal staan nog 2 lege verhuisdozen.

Berend: Hoe gaat het met je?

Ineke: *(luchtig)* O, met mij gaat het uitstekend hoor. Ik ga volgende week twee weken naar Linda in Spanje. Ze heeft een appartement gevonden en daar kan ik slapen.

Berend: O...

Ineke: En daarna begin ik met m'n nieuwe baan.

Berend: *(schiet in de lach)* Heb jij 'n báán?

Ineke: *(kijkt hem even aan)* Ja... Ik heb 'n baan, ja... Als receptioniste bij Peter zijn bedrijf.

Berend: *(verbazing)* Peter?... Peter van Marlies?

Ineke: Ja. Die had ik afgelopen maandag toevallig aan de telefoon. Hij bood me meteen deze baan aan.

Berend: *(nog een klein beetje verrast)* En dat, eh... lijkt jou leuk?

Ineke: *(beetje strijdlustig)* Ja... Ja, dat lijkt mij heel interessant, ja.

Berend: *(kort schamper lachje)* Nou... dat was nou wel het laatste waar ik aan gedacht had.

Ineke: *(beetje strijdlustig)* Denk je dat ik 't niet aan kan?

Berend: Ik denk dat je er na één week al genoeg van hebt.

Ineke: *(houdt haar hoofd ietsje schuin)* En waar baseer jij deze wijsheid op?

Berend: *(zelfverzekerd)* Ik kén je toch.

Ineke: *(kijkt hem 3 seconden aan)* Hoe komt 't dan dat je zo verbaasd was toen ik je vertelde dat ik van je wilde scheiden. *(haalt kalm adem)* Als je mij zo goed kent als je zegt dan had je dat toch kunnen vermoeden.

Berend: *(zelfverzekerd)* O, waarom jij van mij wil scheiden is me maar al te duidelijk. Ik was alleen maar verbaasd dat je 't mij op zo'n luchtige manier vertelde.

Ineke: O, noem je dat een luchtige manier.

Berend: Ja... Met die ondertoon van pure onverschilligheid.

Ineke: *(Kijkt berend 3 seconden aan. Haalt heel diep adem)* Ik vertelde 't je op een rustige manier, omdat ik als de dood was dat de emoties het van m'n gezonde verstand zouden winnen. Ik was doodsbang dat je me zou overhalen op m'n beslissing terug te komen.

Berend: *(even stilte)* En dat wilde je niet?

Ineke: Nee... Ik wilde beslist niet nog eens zoiets meemaken... *(haalt heel diep adem)*

Berend: Maar we kunnen toch weer opnieuw beginnen.

Ineke: Dit meen je toch zeker niet serieus?

Berend: Héé serieus.

Ineke: *(kijkt Berend 3 seconden aan. Rustige stem)* Toen jij me vertelde dat je ons huis had vergokt stortte mijn wereld in. Voor dat huis hadden we heel hard gewerkt Berend. Ik heb jarenlang meegeholpen jouw gokschulden terug te betalen. Zodat we ons huis tenminste konden behouden. We hadden het huis nu bijna afbetaald. Ik had gehoopt eindelijk die wereldreis te kunnen maken, waar we al jaren over praten Wij sámen. Maar jij kon het niet laten te blijven gokken. Jij hebt alles kapot gemaakt... En al die tijd, dat jij wist dat je ons huis had vergokt heb je mij... *(Haar stem breekt. Ze haalt heel diep adem. Opnieuw met rustige stem)* Wanneer ga jij nou eens beseffen dat verslaving iets is dat je moet laten behandelen. Je eigen dochter heeft twee jaar therapie gevolgd. Maar jij voelde je daar te groot voor. Jij zou 't wel even in je eentje oplossen. Ik heb alles in de hand, riep je alsmaar. *(haalt door haar neus adem en ademt daar ook weer door uit)* En nu kom je met het voorstel alsnog samen door te gaan. *(met minachting in haar stem)* Alsof ik 'n kind hoor, in plaats van 'n volwassen man. *(Met hoofdgebaren. Géén stemmetje)* Laten we net doen of er niets is gebeurd, lieverd. Ik was even mezelf niet. Kom... we gaan weer gewoon op de oude voet verder. *(Korte in en inrieste lach. Haalt heel diep adem)*

Stilte van minimaal 5 seconden! Tijdens deze stilte kijken ze

elkaar niet aan.

Berend: *(zacht)* 't Spijt me.

Ineke: *(kijkt hem nu pas aan. zachte stem)* Dat weet ik... Maar we kunnen het nu niet meer terugdraaien... Jij hebt bepaalde keuzes gemaakt... Daar moet je nu de consequenties van onder ogen zien... En ga nou je laatste dingen inpakken alsjeblieft. Ik wil het hier niet meer over hebben. *(Berend aarzelt nog, maar loopt dan naar de haldeur)* En doe me een plezier Berend, bel me niet meer op alsjeblieft. Het is over... Over en uit...

Berend gaat af. Ineke pakt haar glas en neemt een flinke teug. Tijdens deze handelingen gaat het DOEK dicht.

Het nummer: 'Here's That Rainy Day...' (van de CD: ANN BURTON/LOUIS VAN DIJK COLLECTION) langzaam naar redelijk hard draaien.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407



“Samenspelen” is ons motto